

# Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Κυριακή τῆς 11<sup>ης</sup> /24<sup>ης</sup> Μαρτίου 2024 ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ὡς πρώτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν καί ὡς Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἥτοι ὡς μνήμη τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων μετὰ τὸν ὑπερεκατονταετῆ ἀπηνῆ καί ἀσεβῆ διωγμὸν ἐναντίον αὐτῶν.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη ὡς θρίαμβος τῶν εἰκόνων διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτῶν εἰς τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μεθοδίου καί τῆς αὐτοκρατείας Θεοδώρας καί τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαήλ. Ἡ αὐτοκράτειρα Θεοδώρα ἐζήτησε παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν συγχώρησιν τοῦ συζύγου αὐτῆς αὐτοκράτορος Θεοφίλου τοῦ εἰκονομάχου διὰ λιτανείας. Ἐκτοτε ἡ Ἐκκλησία ἀδιαταράκτως καί ἀδιασαλεύτως τιμᾷ τὰς ἱεράς εἰκόνας ὡς πιστοποιήσιν καί ἐπιβεβαίωσιν τοῦ μυστηρίου τῆς σαρκώσεως τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό ἀληθές καί σωτήριο γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως δι' Μεγάλου Ἐσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας, ὁ ὁποῖος καλεῖται «παρρησία» καί περιλαμβάνει ὑποδοχὴν καί προσκύνησιν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν, προσκύνησιν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον καί τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν, κροῦσιν σημάτων, θυμίαμα ἀνά τὰ προσκυνήματα, Μεγάλην Εἴσοδον καί Ἀρτοκλασίαν, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συνιερουργούντων Ἱερομονάχων καί διακόνων, καί συμπροσευχομένων πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καί ὀλίγων προσκυνητῶν.

Ὡσαύτως ἐωρτάσθη τὴν Α' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν διὰ θείας Λειτουργίας εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί Λύδης κ. Δημητρίου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας Ἀρχιμανδρίτου π. Βασιανοῦ καί τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας Ἀρχιμανδρίτου π. Θεοφίλου, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου, π. Δοσιθέου καί ἄλλων, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεῶν καί τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Εὐσταθίου Τσούμανη, τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελουσοπούλου καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Γεωργίας κ. Zaza Kandelaki.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεὶα τρεῖς περίξ τοῦ Παναγίου Τάφου καί ἀνά τὰ προσκυνήματα.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς λιτανείας ἀνεγνώσθη πρό τοῦ Ἁγίου Τάφου τὸ Συνοδικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὲρ μακαρίας μνήμης τοῦ Πατριάρχου Μεθοδίου, τῆς αὐτοκρατείας Θεοδώρας καί τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαήλ καί πάντων τῶν Πατριαρχῶν καί Ἀρχιερέων καί αὐτοκρατόρων, προασπιστῶν τῶν ἁγίων καί σεβασμίων εἰκόνων προσκυνουμένων οὐχὶ λατρευτικῶς ἀλλὰ σχετικῶς, ὡς ὀρίζουν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπὲρ καταδίκης ὄλων τῶν πολεμησάντων τὰς Ἁγίας καί Ἱεράς εἰκόνας.

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας ἐγένετο ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ Πατρός ἐκ σοῦ θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος καί τήν ρυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τό ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τήν σωτηρίαν ἔργῳ καί λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν», λέγει ὁ ὑμνωδός.

Σήμερον, Κυριακὴν πρώτην τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐορτάζει τήν ἀνάμνησιν τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἀγίων καί σεπτῶν εἰκόνων, γενομένης παρά τῶν ἀειμνήστων αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως Μιχαήλ καί τῆς μητρός αὐτοῦ θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ Ἁγίου καί ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Ἐκατὸν ἔτη καί πλέον κατετάραξε τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ κατὰ τῆς χρήσεως καί προσκυνήσεως τῶν εἰκόνων διωγμός ὑπὸ τῶν κακοδόξων αὐτοκρατόρων Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καί Θεοφίλου, συζύγου τῆς εὐσεβοῦς αὐτοκρατείας θεοδώρας.

Ἡ τιμητικὴ προσκύνησις τῶν Ἱερῶν εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ, τῆς θεοτόκου, τῶν Ἀγγέλων καί τῶν Ἀγίων ἀποτελεῖ δόγμα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί θεολογίας, διατυπωθέν ὑπὸ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας τό 787. Τό δόγμα τοῦτο ἀπορρέει ἐκ τοῦ θεμελιώδους δόγματος τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἀγίας Τριάδος. Ἡ εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι μαρτυρία ἀδιάψευστος τῆς ἀληθοῦς ἐνσαρκώσεως τοῦ Λόγου τοῦ θεοῦ.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ κατ' ἐξοχὴν θεολόγος τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ λέγει ἐπικαλούμενος καί τόν Μέγαν Βασίλειον: «Ἐξ ἀρχῆς ὁ θεός τόν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἐποίησεν. Τίνος οὖν ἔνεκεν ἀλλήλους προσκυνοῦμεν, εἰ μὴ ὡς κατ' εἰκόνα θεοῦ πεποιημένους; Ὡς γάρ φησὶν ὁ Θεοφόρος Βασίλειος, «ἡ τῆς εἰκόνης τιμὴ ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει». Πρωτότυπον δέ ἐστὶ τό εἰκονιζόμενον, ἐξ οὗ τό παράγωγον γίνεται. Καί πάλιν ὁ Ἱερός Πατήρ Ἰωάννης Δαμασκηνός διερωτᾶται λέγων: «Τοῦ ἀοράτου καί ἀσώματου καί ἀπεριγράπτου καί ἀσχηματίστου θεοῦ τίς δύναται ποιήσασθαι μίμημα; Παραφροσύνης τοίνυν ἄκρας καί ἀσεβείας τό σχηματίζειν τό θεῖον... Ἐπεὶ δέ ὁ θεός διά σπλάγχνα ἐλέους Αὐτοῦ κατὰ ἀλήθειαν γέγονεν ἄνθρωπος διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν... ἀλλὰ καί κατ' οὐσίαν γέγονεν ἄνθρωπος διέτριψέ τε ἐπὶ τῆς γῆς «καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη» (Βαρούχ 3,38), ἐθαυματούργησεν, ἔπαθεν, ἐσταυρώθη, ἀνέστη, ἀνελήφθη... καί ὠράθη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐγράφη, (δηλαδή ἐξεικονίσθη) μέν εἰς ὑπόμνησιν ἡμῶν καί διδασχὴν».

Τό γεγονός τοῦτο τῆς ἀναστηλώσεως τῶν εἰκόνων, τό ὁποῖον πανηγυρικῶς καί μετὰ παρρησίας ἐωρτάσαμεν σήμερον ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἀνεγνωρίσθη ὡς θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπὶ τῆς κακοδοξίας. Διό καί ἡμεῖς ἀκούσωμεν τοῦ ὑμνωδοῦ ἀνυμνοῦντος καί λέγοντος: «Ἐόρταζε, πανηγύριζε, ὁ Χριστόνυμος λαός Κυρίου, βλέπων τήν Ἐκκλησίαν καί πάλιν διαλάμπουσιν τό κάλλος τῆς θείας μορφῆς, ἣν θεός ὢν ἐφόρεσεν, ὡς ἄνθρωπος διά τό σῶσαι ἡμᾶς».

Εὐχηθῶμεν, ὅπως τό κάλλος τῆς θείας μορφῆς διαλάμψη τὰς καρδίας καί διανοίας τῶν κρατούντων τῆς γῆς. Ἀμήν Ἐτη πολλά καί εἰρηνικά».

**Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας**